

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῆ Α'. — Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦται τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἢ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Δόξα Θεῆ χάρις, Καὶ νῦν Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἴσοδος Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργὸς, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στύλος, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε Κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὰ Ἀπολυτικά, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρήτω πάντα ὡς Θεῶ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρήτω σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτικίον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ Ἀπολυτικά τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἁγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ· Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δὲ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός

ἄπαξ, ἀφ' ἑ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄτασα
ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιω-
τέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς
Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ
Ἐσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας εἰς δ'*. Δόξα Ὁ ἀρρήτω
σοφία, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμε-
ρον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου
εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ἑ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν
Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαῖρε
Κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ, Κον-
τάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς
τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἶδομεν
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ
ἦτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ
τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ς'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
Ἀναστάσιμα ἑ'* καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα *Συγχάριστε ἡμῖν*,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἴσοδος *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προ-
κείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν
Ὡς ταξίαρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον,
τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν,
τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμρότεροι, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χα-
ράξας, καὶ ἄτασα ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιω-
τέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ
Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου
δ', Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.
Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἢ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς*
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'.—Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπερα-
γίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχῃσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέ-
ρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέ-
κραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε'* καὶ Προεόρτια δ', *Δόξα*
Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα Καὶ νῦν Ἡ παγκόσμιος χαρὰ,*
Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐκ τῆς ρίζης
Ἰεσσαὶ, καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
πνοις· εἴπου δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα Ἀνα-
στάσιμα δ'*, Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ
Ἁγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν
Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα παραδόξως*, εἰς
τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις *Ἀναστάσιμα β'*, καὶ τὸ Προεόρτιον *Τὰ*
οὐράνια πάντα, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κινόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρ-
τιος οὗ ὁ Στίχος *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα
Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανὸς ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ
Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κα-
ταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ*
Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστει-
λάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα*.
Εἰς τοὺς Αἴνους, *Ἀναστάσιμα δ'* καὶ Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ*

Ἄδὰμ, Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία (ζήτηε ἀφ' σ' Ὁδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ἡ'.—Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τρισάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ· ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοὴ Πύλην κεκλεισμένην· ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ, ἢ Καταβασία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε· εἶτα τὰ β' Ἐξηποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὐρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθή-
σεται.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοί-
μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετί-
σατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Γιὰ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

ᾠδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ῥψιστος.

Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἡ γέννη-
σις σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε· καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθερία·
Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε',

Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὠταύτως Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθὺς ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριὰμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ φάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὠδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθερία, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Θ'.—Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Ἁγίων Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν δ'. Δόξα Ὡ μακαρία δυὰς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἁγίων, Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἁγίων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παρηγουρίζουσιν· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Χάρις τῷ Λυτρωτῇ, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σή-μερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 5' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' στιχολογοῦμεν ἀνά β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν οἷς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνά δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριὰμ ἄπαξ*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυροῦν χαράξας καὶ ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*, Καὶ νῦν *ὑπερευλογημένη* Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν μητέρων* Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχη ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'. — Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων, καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἐν τυχῶσι τὰ Ἐγκαινία ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἐγκαινίων γ' καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ Ὑψουμένου σου Δέσποτα. Δόξα Τῆν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὺ μου σκέπη κραταῖα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Προεόρτιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἀπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Τῆν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐφροσύνης κράξωμεν. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ' Σήμερον ὁ ἔνθεος, οἱ Στίχοι ὁ α' Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ὁ β' Σοὶ πρόπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ὁ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαι-

ρέτως "Αξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν Σαββάτῳ Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκαινίων, Κοινωνικὸν Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Τῆ ΙΔ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(**Σημείωσις.** Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὐ φάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῆ καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Σταυροῦ ἀνυψούμενος εἰς ε', Δόξα Κκὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός· οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἕτερος, Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Δόξα Κκὶ νῦν Ὅσπερ πάσαι Μωϋσῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξέψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ (ὅπερ λέγεται εἰς οἵανδήποτε ἡμέραν τύχη ἡ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Σὺ μου σκέπη

κραταιὰ ὑπάρχεις· Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κανὼν εἰς ἕξ ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, εἶτα ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο Ὠδαί, καὶ αἱ δύο Καταβασίαι Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε, καὶ Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ β' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ' (εἰς τὸ Αἰρεῖτε ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προσκυνεῖ ὡς συνήθως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προσκυνῆσαι τὸν τίμιον Σταυρόν). Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον προέρχεται, Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἧχον δ', εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν. Ὁ ἱερουργὼν Ἱερεὺς στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, τῶν Ἱεροδικόνων θυμιώντων καὶ τῶν Λαμπάδων, τῶν Ἐξαπτερυγῶν, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδύμβουλον, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νηοῦ ἔνθα ἴσταται τὸ Τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ περιελθὼν τρίς ἴσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, κρατῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου· εἶτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ Σῶσον Κύριε ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν· μετὰ ταῦτα βελῶν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷα ἂν ἡμέρα τύχη), καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ Κύριε ἐλέησον, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐνάρεξι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρίς καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὐθις κατὰ μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἶτα στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς β' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν β' ὕψωσιν ὡς προδιεγράφη· εἴθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυσμὰς, λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . . καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς γ' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημιούντων ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημιούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖτις ὁ Ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς ε' ἑκατοντάδος· εἴτα τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ προσελθὼν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, ὑψοῖ αὐτὸν ψάλλων τὸ Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως· θεὸς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· Τὸν σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, ἅπαξ· τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν· εἴτα ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προτερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικοῦ ἀσπασόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀφφικιάλοι· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔνθα ἂν εὕρισκῆται χοροστατῶν Ἀρχιερέων· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.

ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν ε' ἑκατοντάδα λέγει, "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με·

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούση.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἴνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος·

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτή-
σω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Γιὲ . . .
ὁ σαρκὶ σταυ-
ρωθεῖς κτλ.
(οἶα ἂν ἡμέρα
τύχη).

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐ-
στιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον Κύ-
ριε τὸν λαόν
σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι, Σῶ-
σον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλ-
ληλουῖα· τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑ-

ψωθείς, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσημειωτέον ὅτι ἐν τῇ πηνσέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούση τὰ ἴσα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ ἐνδιάτακτος μεθέορτος τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χῶμα, εἰς τὴν η' Ὁδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Κκὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐκ ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέορτα δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς μεθέορτον, Κκὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Κκὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῶ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξμποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῆ ΙΓ'.—Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας *Ἡ διηρθισμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄψαα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'.—Τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν κτλ.

Τῆ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῆ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμέ-

νων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἢ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοδοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἢ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἢ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασίων· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἶτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

ἢ τῆ α' συμπεσοῦση ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξω τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῆ ΚΓ'.—Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὁρθρον αὐτῆς Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου Ἡ πρόφηρ οὐ τίκτουσα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυρ. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὅ, τε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Θυμιῶντι ἐν Ναῶ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αὐτῆς Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ'.—Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἀγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης γ'. Δόξα *Τις μὴ θαυμάση*; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνχστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου *Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυσις*.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις καὶ προηγεῖται. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θέκλης συντεθὲν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει ,αωιγ'.

Ἦχος γ'.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ρεόντων ἠλόγησας καὶ σεαυ-

τὴν ἱερὸν καλλιέρημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποιῶν κατετόλμησας, Θεέκλα ἐνδοξε, Παύλου τοῦ θείου συνέκδημε, τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, εὑρεθὲν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντινοῦ ἐν μεμβράναις γεγραμμένον, ἐν ἔτει 1616'.

Ἦχος 6'.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πανεύφημε, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου Θεόσοφε, πρωτομάρτυς ἀνεδείχθης καὶ πρόταθλος ἐν γυναῖξιν, ἐπέδης τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρες καὶ ταῦροι ἔφριξάν σε ὀπλισθεῖσαν τῷ Σταυρῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, Θεέκλα, συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων εἰς ε'. Δόξα Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβητοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα

προῆ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ ἰδιόμελον Θεολόγε Παρθένε, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κήθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, οἱ Μκαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόττιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτῆ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κήθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον.

αί Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν Ἵπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κιωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἁγίων ε'. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον*, Καὶ νῦν *Νεῦσον παρακλήσεσι*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἁγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Θεοτόκε ἡ προστασία· καὶ τὰ

Τριαδικὰ "Αξιὸν ἔστιν" εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερ-
 δεδοξασμένος εἶ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπο-
 λυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.
 Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπα-
 κοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀνα-
 στάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
 κιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων Φωστῆ-
 ρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κον-
 τάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς
 ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου
 καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων
 δ'. Δόξα Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
 μένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου
 εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν
 Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Ἀγίου
 τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος
 Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆλθεν ὁ
 σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ).
 Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Αξιὸν ἔστιν", Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ
 φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν
 ἁγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Τῷ
 καιρῷ ἐκεῖνω ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἣτις ἤθελε τύχει
 ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
 ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς
 ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακὴν, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν
 ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ.

Τῆ ΙΗ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἁλιεῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγοῦνται τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἶτα ὅπου μὲν ἐορτάζεται ἡ ἁγία Ματρῶνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικά λέγονται ἐκ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου ἢ τῆς Ἀγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν ὄρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίμου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοδοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωῆχου. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοδοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβασμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοδοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα Αἵματι τοῦ μαρτύρου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπκοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατχθασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἢ τάξεις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῆ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν Παραγία Δέσποινα, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Μέγαν εὐρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, Καὶ νῦν Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφό-

ρου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός,* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα* (Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν). Κανόνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ὁ Στίχος, *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι,* καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου *Μερίς μου Δημήτριε ἀπὸ γ' Ὡδῆς* τὸ Κέθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου. Ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξπαστειλάριον τοῦ Ἁγίου,* καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῶν Αἶνων Προσόμοια *Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς. Δόξα Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον,* Καὶ νῦν *Ῥῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν,* Δόξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον, *Προστασία τῶν Χριστιανῶν,* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ ε'* καὶ τοῦ ἁγίου *Νέστορος δ'.* Δόξα *Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς,* Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν,* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Μέγαν εὐρατο,* τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν,* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεός Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου *Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέφανον·* μετὰ τοὺς Κανόνας ἡ Ἀκολουθία ἅπασα τῆς Κυριακῆς μόνη.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ δ',* καὶ τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν,* τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Παραγία Δέσποινα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριχδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριχδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Τὸν λόγχοις κληρωσάμενον¹, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

1. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ,αωνα' ἐκδεδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντινου, φαίνεται ἐνταῦθα σημειώσεις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίου « τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλακίς κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον » ὡς « τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι προϊστάμενον »· ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εὐδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἢ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μνεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνιστᾶται τῷ ψάλλοντι ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ κείμενον ὡς εὔρηται.

τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν
 χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυρια-
 κῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εὐ-
 δομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῆ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δα-
 μιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν
 Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου
 διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
 μιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀνα-
 στάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν
 τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμε-
 νον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων,
 Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
 λυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον Σε τὴν μεσιτεύσασαν καὶ
 Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
 δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ
 Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀ-
 πολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμω-
 μος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ
 Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ
 Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁ-
 γίων καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα,
 καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα
 μου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦ-
 μεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς,* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η'. — Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειράν Προσόμοια, Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι, Καὶ νῦν Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιαρχῆς καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρῶν, προστασίαις,* Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου,* ὁ στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός,* καὶ τὸ Ἰδιόμελον, *Τῷ ἄλλω θρόνῳ* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτῆν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδοῦσας, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων *Τοὺς νοεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων,* οὗ ὁ στίχος *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,* ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ *Καταβασίαι* *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,* εἰς τὸ τέλος, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύ-

της τὴν Εἰσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὁδὴν, Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Εἰς τὸ Ἄπας γηγενῆς: τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια, *Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων* ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὁπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν*, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν ε', Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν*, *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος γῦμα, εἶτα τὸ Καθίσμα τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν

δ'. Δόξα Ὁπου ἐπισκιάση, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος γὰρ, Ἀπόστολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ'. — Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἴδου πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ Ὀσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασίαι Ἀροῖξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὀσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνῃ ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα*, εἰς σ'. Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σάλπιγξ χρυσόφωνος*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, τὸ Θεοτοκίον *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλ-

μὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἔπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτῆ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ το στόμα μου καὶ ἄψαξα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αΐνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος γὰρ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυρον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ὄρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὀκτωβρίου ιη'). Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον κτλ.

Τῆ ΙΣΤ'. — Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοδοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὠδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπόλιτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Χαρὰν προμνηστεύεται* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τὸ Προεόρτιον *Εὐφροσύνης σήμερον ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*. Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ'.— Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπεριῶ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Στιχηρὰ Σήμερον πιστοὶ καὶ τὰ Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία*. Δόξα Καὶ νῦν *Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε*. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια *Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις*.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ἡ Λιτή· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα

Μαριάμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, οἱ Κανόνες ἀμφοτέρων ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἦχον δ' πρῶτον Κανόνα.

"Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Ἄγια τῶν Ἁγίων.

"Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Ἄγια τῶν Ἁγίων.

"Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Ἄγια τῶν Ἁγίων.

"Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Ἄγια τῶν Ἁγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἦχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων. Δίς.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου . . .

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν . . .

Ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Μυστήριον ξένον, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Λαμπαδηφόροι Παρθένοι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ
Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς θάρσεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.

Καθάπερ ἤκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ-
δομεν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ἕψιστος.
Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἀγιάσματι αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.

**Ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστός ἐν δι-
καιοσύνῃ.**

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἅγιοις θαυ-
μαστός κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.

**Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιδε-
βλημένη, πεποικιλμένη.**

**Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.**

Σήμερον
τῆς εὐδοκίας
Θεοῦ τὸ προοί-
μιον κτλ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον,
Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκητιῆ,
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἅγ-
γελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κι-
βωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-

λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαιῶν ὁ καρπός. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προοδοποίησον. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμφύχος, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὄρα § 3) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριο, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-

μεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεῦτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ φάλλεται ἢ Θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῶ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἢ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ φάλλεται καὶ ἢ Θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ

τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα Σήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον, Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παράγνου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.

Τῇ Λ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἑσπέρια Προσόμοια Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'. Δόξα Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἡσαία χόρευε. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξα Τὸν συναίμονα Πέτρου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητῆς (ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν)· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ

Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια *Βηθσαιδὰ νῦν ἀγάλλου* εἰς δ'. Δόξα *Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως*, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἐπόδεξαι *Βηθλεὲμ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρου*, Καὶ νῦν *Ἰωσήφ* εἰπέ *ἡμῖν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογία, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους *Ἀναστάσιμα* δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ'. — Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἀγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή,

οὐκ ἄναρθροι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁρῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας *Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἐσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁρῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένοε σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Ε'.—Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται *Δέσποινα πρόσδεξαι.*

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἄνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηηνολόγιον, Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΣΤ'.— Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Προσόμοια Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς¹, Δόξα Ἱεραρχῶν τὴν

(1). Τὰ ἕτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ Ποίοις εὐφημιῶν οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρεσβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοῖερένης Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀνῆλθε δαήμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουληθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ Ποίοις εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἐνετίαν καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις ἀθαιρέτω γνώμη· ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρύχθη ὡς καιροτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματα αὐτοῦ καθωρίσθη ἔκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

καλλονήν, Καὶ νῦν Σπήλαιον εὐτρεπίζου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε πόθεν ἦκεις, Ἀπολυτίκιον Κανόνα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' φαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὁδὴν ἐπιτίκιον, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀπόρω γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μημελόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ε' τὰ Μύροις παροικήσας, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τρια-

δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ "Αξιὸν ἐστίν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου. Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα *Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένην*. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Αξιὸν ἐστίν. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ Θ'.—Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἐγκαινίων ψάλλονται ὡς εἶπεν διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας *Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου*. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας *Σήμερον ἐκ ῥι-*

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἁγίας Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἁγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὖθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Κεὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἰερὸς καὶ ἡ Ἄννα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἁγίας Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζήτηε ἀφ' ε' Ὁδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς ΙΖ' τυχούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ

νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, Καὶ νῦν Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος. Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον δις καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβῆμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατόρων δ' Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν (ζήτει Κυριακ. ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγυρίζομεν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. — Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Τῆ ΙΖ'. — Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῆ Κυριακῆ τῶν Προπατόρων, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται· διότι καὶ οἱ Ἁγιοὶ οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῆ Κυριακῆ.

Τῆ Κ'. — Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῆ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὕτω· Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴτοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὡ τῆς στεροῦς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Κανόνες χῦμα, εἰς τὴν ἡ' Ὠδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια ἀμφοτέρω καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὀκτωήχου Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα Στήλῃ ἔμφυχος, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυρ σου Κύριε καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακῆ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολουθῶς.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ μηνὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 5' καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δαριῆλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφήται τίμιοι, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου Κύματι θαλάσσης, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπαρίου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, τῶν δὲ λοιπῶν Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμνον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον γῦμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωῆχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν νομικῶν διδασκάλων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῇ ἀπὸ τῆς κ' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, Δόξα Δαυιδ ἄνθρωπος ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφητὰί τιμοὶ, Καὶ νῦν Ἴδου καιρὸς ἤγγικε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἄκουε οὐρανὲ, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν* αἱ ρήσεις καὶ αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἕτερον Προεόρτιον *Ἀνλῶν Ποιμενικῶν* (ζῆτει ἀμφοτέρα τῆ κδ' τοῦ μηνός). εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων *Κύματι θαλάσσης*, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ἐκάστης Ὠδῆς, λέγεται Στίχος Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευτήια δύο Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή Ἄγγελος Παίδων καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ* καὶ ὁ Οἶκος *Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν νομικῶν διδασμάτων* ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἢ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῇ τῆ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὕτω· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων* *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον* ἴπιστοι εἰς δ', καὶ δ' Προεόρτια *Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζήτησι τῆ κ' τοῦ μηνός). Δόξα *Δαυιὴλ ἀνῆρ ἐπιθυμιῶν*, *Καὶ νῦν Σπῆλαιον εὐτρεπίζου*. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια *Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ* (ζήτησι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι *Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμῶν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως, καὶ ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*. Δόξα *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, Καὶ νῦν Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν*. Ἀπολυτικά τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις*.

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*, εἶτα *Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν *Ἄκουε οὐρανὸν* (ζήτησι ἀμφότερα ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον *Ἀπεγράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς *Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτικίον*, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν *Ἀναστάσιμα δύο* καὶ τὸ Προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις *Ἀναστάσιμα δύο* καὶ τὸ Προεόρτιον *Αὐλῶν ποιμενικῶν* (ζήτησι ἀμφότερα ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπᾶριον ἐκάστης Ὠδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα*, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον*· ἀφ' ε' Κοντάκιον *Χειρόγραφον εἰκόνα καὶ ὁ Οἶκος Ἐκτειρόν σου τὴν χεῖρα*. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου*· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων Πατέρων θείων*

σήμερον καὶ τὸ Προεόρτιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ*. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἄρὸν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δόξα Τῶν νομικῶν διδασμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον|σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΚΕ'. — Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν·

Ὡρα Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωίας κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἰβ'. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρί, τὸ Τροπάριον Ἀπεγράφετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ

Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' Καὶ νῦν, ὁ α' Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθέρον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὀρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὠραίας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει *Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον καὶ τὸ Τρισάγιον*, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθέρος σήμερον· τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'*. Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου*, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν *Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν*, εἶτα ἄρχεται εὐθὺς ἡ Γ' Ὡρα.

Σημ. Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὡρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνούς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν ε' καὶ θ' ὑπὸ ἐτέρων Διακόνων².

Ὡρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὡρας, καὶ μετὰ τὸ *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν*. Εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον *Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς*, ὁ β' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ β' τὸ Ἰδιόμελον *Ἰωσήφ εἶπὲ ἡμῖν*. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ β' Κανονάρχου ἢ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὡρας *Δέσποτα Θεὲ*, ἄρχεται ἡ ε' Ὡρα.

Ὡρα ε'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ε' Ὡρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ-

2. Ἀπόντος Ἀρχιερέως, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον.

ρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν ἐνθέως, εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἄκουε Οὐρανὲ, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορὸς αὔθις τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοὶ, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς σ' Ὁρας Θεὸς καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ Θ' Ὁρα.

ἜΡΑ Θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὁρας· μετὰ δὲ τὸ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμιὰν ἤξει καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται τοῦ Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Κανονάρχης ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἶτα ἐξακολουθεῖ Ῥάκει καθάπερ βροτὸς κτλ. τὸ δὲ Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θειά σου Θεοφάνεια ἅπαξ, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἄρχεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

3. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τυπικὰ, χῦμα, ἤτοι τὰ: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, Αἶνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τελευταῖον τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομίας συνειθίσθη ἤδη ἡ παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπόλυσις.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ* εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν *Ἀγγούστου* μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἴσοδος μετὰ *Εὐαγγελίου*, *Φῶς ἰλαρόν* καὶ εὐθύς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*, μετὰ τὸ τέλος ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον *Λαθὼν ἐτέχθη* καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει *Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν*. τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροὶ, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον *ὀλόκληρον*. Ἀκολουθῶς ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα *Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον *Ἀρέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου*, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου *Μάγους ὀδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται* ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων *ὀλόκληρον* τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα *Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ*. μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν* κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον* ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη εἰδεμὴ*, λέγεται τὸ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, *Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς*⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντινου Τυπικὸν ὀρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς *Ἡ γέννησις σου Χριστὲ . . . ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς*. ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐγεκρίθη ἵνα ψάλληται τὸ Εἰδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκάστης Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθιστᾶται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

θεὸς καὶ ἐν γάτρῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα χθές), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ (ζήτηε ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνά δ' Τροπάρια ἄνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοῇ χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ μέχρις η' Ὁδῆς, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.

Αἱ δύο Καταβασίαι τῆς θ', καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι. Δόξα Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλη Δοξολογία, μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα, Καὶ νῦν Ὁ Μορογενῆς κτλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Σῶσον ἡμᾶς γιὰ Θεοῦ ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. κτλ.

Ἐντίφωνον γ' ἤχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.

Ἡ γέννησις
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν
κλπ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σή-
μερον τὸν Ὑπερούσιον τίθει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοι-
νωνικὸν Δύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλλη-
λούια, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημεῖωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκάημερον γίνεται ἐν τῇ τρα-
πέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων,
ἧτις, ἂν ἦ Σάββατον ἢ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ
ἐλαίου.

Τῇ ΚΓ'—Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐσρτῆς Δεῦτε
ἀγαλλιασώμεθα εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.
Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδο-
ξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ β'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ
συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησις σου ἐκ γ'· εἶτα
τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριὰμ καὶ ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἄνευ Στίχων ὡς χθές, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἢ Ὑπακοή, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμᾶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἢ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Ἰρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον Τίτε, δίδωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Θεοπατέρων Τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Πρῶτος ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλοῦντι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήστορος Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἡ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλ-

λονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Β'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν (ᾧρα περίπτωσιν Α' § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ'. Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελίου Ἰωσήφ, Καὶ νῦν Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ε'

Κοντάκιον *Εὐφροσύνης* σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἄναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλῳμεν καὶ μεθέορτον Καθάρθητε, προσέλθετε*. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἄναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ'*. Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν *Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία*.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς*. Εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστὲ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Η' Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ἧ, ὡς ἔφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιτάκτον Ἀκολουθίαν, (ὅρα περίπτ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὠρας Τροπάριον λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ*, διότι *Ἀπεγράφετό ποτε* λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὠραὶ ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῳ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Η' Ὁδῆς καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Προεόρτιον Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἐσπερινὸς ὡς ἐξῆς: Μετὰ τὸν Προιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Αὐγούστου μοναρχήσαντος, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθύς (ἄνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἶπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρώκησας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορτάζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου· φάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ'* καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', *Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, *Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ* (ζήτει τῇ Κς'), *Εἴσοδος*, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας!* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Παράδοξον μυστήριον* καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζήτει τῇ Κς'), *Δόξα Ἱερέων μνήμη* (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), *Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες* (ἐν τῇ Κς'), *Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησις σου*, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίου Ἰωσήφ*, αὔθις *Ἡ Γέννησις σου* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησις σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ* καὶ τὸ *Τί θαυμάζεις Μαριάμ;* καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς γεννᾶται* μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος *Χριστοῦ θεράπων μακάριε* μετὰ Στίχου *Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, *Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν*, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι *Ἐσωσε λαὸν*, εἶτα φάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου *Ἄγιε τοῦ Θεοῦ* καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς* μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, *Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν* καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς*. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Ἰδιό-

μελα τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἡ Γέννησίς σου.*

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐκ γαστροῦς πρὸ Ἐωσφόρου, τὰ Ἀπολυτικά Ἡ γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγελίου Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίπτει ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Ἀντρώσιν ἀπέστειλε, Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἑσπέρας καὶ τῆ Τρίτῃ πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρτων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (ᾄρα καὶ περίπτωσιν Α' Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεχές Σάββατον (ἦτοι τῆ Α' τοῦ μηνός), ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῆ Παρασκευῆ πρωτὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι ὡς προδιετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτικίον εἰς τὰς Ὁρας λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῆς ἑορτῆς.

32. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· τὸ Ἀπολυτικίον *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώριον Λόγον.* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήσεως, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωτῆ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἑσπερινὸς ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10. Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων (Ὁρα § 11 Σημ. γ').

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Αὐγούστου μοναρχήσαντος, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρώκησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοῆ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων

μακάριε μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότεραι αἱ Καταβασίαι τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησίς σου, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυτις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἢ Ἀκολουθία τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιστάσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμη ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος,

Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελιοι, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίου Ἰωσήφ, Ἡ Γέννησις σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτῳ βουλή, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Ἄϊνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένα, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τὸ Ἡ Γέννησις σου, Εὐαγγελίου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῆ Α'.— Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Σοφίας ἐραστῆς, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτῆρ, Εἴτοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ παράγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἶτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀργῇ ἡμέρα σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .*

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου (ζῆτει Νοεμβρίου ΙΓ')*. εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Σοῦ τὴν φωνὴν μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ ἀπό γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.*

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαθόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐῖπατε τῷ Θεῷ ὡς φοδερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

'Αντίφωνον β'.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἐκ Σιῶν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὄρασιότητος αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡ-
μας Γιὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ περι-
τμηθεὶς κτλ.

'Αντίφωνον γ'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,

ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφήν ἀ-
ναλλοιώτως
κτλ.

Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον· *Μορφήν ἀναλλοιώτως*, τοῦ Ἁγίου *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ· *Κοντάκιον Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει* (Ζήτηε ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος)· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* (ἐν οἷα ἂν ἡμέρα τύχη ἢ ἑορτή)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ

ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικὸν Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Καθίσματα, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ αἱ β' Καταβασίαι τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικὸν τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον Ὁ τῶν ὄλων Κύριος (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου (ὄρα ὀπισθεν § 3), Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, τὸ Ἀπολυτικὸν Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων τῆ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἄσματα (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός). Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὸ ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνυμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζήτει τῆ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μάκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ' μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ Προεόρτια δ' Προεόρτια ἄσματα. Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ (ζήτει τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζήτει τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ὑετός, ἀφ' ς' Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς. Δόξα Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Δινεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς.

Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωνῆ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· Ἀπολυτικίον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῆς Γ'·—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρώτῃ, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὠρὰ ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ' Ὠρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς κτλ. ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἄρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ἐλόκληρον· ὁ β' ἐπαναλαμβάνει, Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρω-

πε, δόξα σοι, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτη τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ* μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ὁλόκληρον*. ἀπὸ δὲ τοῦ Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμψαι, ἐπαναλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτη τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. ὁ Α' αὖθις Κανονάρχης τὸ ε' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὴν ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων* καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἶτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούϊα τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμβωνος καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὸ εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερέως ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός . . . Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφραγία.*

3. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (καθὸ μὴ ψαλέντα χθές). εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, εἶτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, *Δόξα τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό. ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνά δ' ἄνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον *Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Ὑπακοή *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις Ἰορδανου.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρax.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα Φῶς ἐκ φωτὸς εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία.

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τρισαγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Κκὶ νῦν Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τούτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

4. *Εν τισι μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἁγιασμόν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγένετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἁγιασμόν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἕστερεῖτο τῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ τελετῆς.

Ὡραίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νηοῦ, ἔνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθύς ἀναγινώτκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μετὰ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*· πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν *Τριάς ὑπερούσιε*, ἐπισυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἑτέραν Εὐχὴν *Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου*, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρεῖς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*· μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τιμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἁγιαστήρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε*, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν, εἶτα ἁγιαζῶν σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ *Ἐπεφάνη σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· ἁγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ *Τροπάριον* τῆς ἡ' Ὠδῆς *Τριάδος ἢ φανέρωσις*, ἄχρις οὗ ἁγιασθῶσι πάντες, εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ *Χρυσοστόμου*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ταῖς** πρεσβείαις τῆς **Θεοτόκου** κτλ.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται **Κύριος**
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυ-
νοι ἄδου εὔροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου βα-
πτισθεὶς κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ὁ Μονογενῆς** κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν **Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι** εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδά-
νῃ βαπτίζομέ-
νου σου Κύριε
κτλ.

Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . . κτλ.* τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ Ἀπόλυσις.*

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε Λύχνη, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάρη ἐν σαρκί, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἕτερα β', Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, αὐθις Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτίζόμενον, μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ὑετὸς καὶ ἕτερον Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι μόναι αἱ Ἰαμβικαί, εἶτα ψάλλεται ἡ α' Ὠδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχῆ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν· Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Δόξα Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Εἰσοδικὸν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἐν Ἰορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάρης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγά-

λυτρον ψυχῆ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυρον αἰώνιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνη καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος (ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ κτίσις φωτίζεται (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἰορδάνη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνη καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνη ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δόξα Λογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνη, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται

ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἔξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμός, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐνσαρκε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστής, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδά-

ρου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἄναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ μέγας ὑετὸς καὶ τὸ Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον⁵ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχῆ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν

5. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσομένῃ Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανεῶν Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὁμοῦς συμπέσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός ἢ τοῦ Τριωδίου ἀρχῇ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.

Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν σ'. Δόξα Ὑπέκλινας κάραν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἤλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανεῖα σου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς θ' Ὠδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς β' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυτον ψυχὴ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Δ' τοῦ μηνός) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκλουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγομεν Τροπάριον

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας ἢ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ Κανὼν, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὁρῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, κ' Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν εσωνυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἀκολούθως στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια Τί ἀμφιγνοεῖς Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων), Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁρῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς. Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἁγιασμὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινὸς, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προομιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κέραν τῷ Προδρόμῳ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον,

Nyn ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνός), ἐν ἣ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις, Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Γ' τοῦ μηνός), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον* μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινός κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ *Nyn* ἀπολύεις, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἐσπερινοῦ Κανῶν, ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν* δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ο' Ἀποστόλων *Χριστῷ μαθητεύσαντες* (ζήτηι τῇ Δ' τοῦ μηνός), ἀφ' ἧς

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ο' Καταλιπόντες κόσμον καὶ τὸ Προεόρτιον Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, οἱ Αἴνοι, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρῶτὴ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ὡς προερρήθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὠρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα

ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆ ἐπιούση ἡμέρα, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρα Τρίτη σύμπτωσιν τῆς ἐορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός, καθ' ἣν ἐορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ ΙΑ'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' Εἶδες πῶς περιεμῖμαι καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὁσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἀγίου εἰς δ')*. Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριώδιον ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περί τούτου ὄρα τὸν Ἐορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα Παρτοκράτωρ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Αναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωήχου, εἶτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης, εἶτα τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπισήμως ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων Αἴνοι ἐκ τοῦ Ἁγίου). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχοι ἀρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῆ IB' ἢ τῆ IG' τοῦ μηνός, ἢ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἢ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' Ὑμνον νῦν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ ἀπκξ, εἶτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου (ἴδρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἶτα στιχοχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἑξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα *Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς προβάλλεται τῇ ΙΓ' ἢτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (Ὅρα σημ. β' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α'] Ἐὰν παρέλθῃ ἢ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μένη μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Β'] Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Γ' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Γ'] Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Γ' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου, καὶ τῆ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Δ'] Ἐὰν δὲ μεσολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαὶ, τῆ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λειπρῶν, τῆ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῆ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου καὶ τῆ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὄψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ἐὰν πληρωθῇ ἡ σειρά τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκομεν τὴν σειράν ταύτην, ἕως οὗ ἄρξῃται τὸ Τριώδιον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῆ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ἄρχονται αἱ Καταβασαὶ τῆς Ὑπαπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικῆν.

Τῆ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἢ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθέρε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῆ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστὶν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

5. Εἰ τύχοι τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῆ Κυριακῆ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὲν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπασα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, τὰ Τριαδικὰ *Ἀξιὸν ἐστίν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἑξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'.— Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ ἢ καὶ ἀνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὄρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημεῖωτός ἐστιν ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπαντᾶται οὕτω: *Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ*, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος *Ὁλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμιε ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὁδῆς Εἰρμὸν ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφλγ' ἔτος ἐν Βε-*

νετία ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σαβίου, ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὠδῆς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ὑ οὕτως *Γίους τῆς Σιών ἐν τῇ καμίνῳ* συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι αὕτη ἦν ἴσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἀρχή. (*Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α'*).

Τῇ ΚΕ'.— Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἢ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἐσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὄρα τὴν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Πρόοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα *Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου *Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου *Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἢ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπαντα ἢ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξ αποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ',

Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἢ ἡ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω)· εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ

τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθευτικήν· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἐορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῶ κανόνι καθόρισται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῆ, ὡς ὄφλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱερούς ἀνδρας, τοὺς πάση σοφία, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῆ ποιμαντικῆ διαπρέψαντας ἐπιστασία καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πανσόφων, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμένην, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντας, προσῆκόν φασιν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγηται, ἐπὶ συμπύσει τῆς σεπτῆς αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆ ἀντὶ τοῦ Ἐωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα⁶, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἧς τὸν θρόνον ἀμφοτέροι ἀΐδιῳ τῷ κλέει κατηύγασαν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ ε'.

3. Ἄλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῆ ἐντὸς τοῦ Τριωδίου, τότε Δόξα τῶν Αἰνῶν ψαλλτέον τὸ τοῦ Τριωδίου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Γελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῆ ΚΖ'.— Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς 5'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσιν τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου (ζῆτει τῆ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον σκιρτώσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σάλπιγγε χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἁγίου Πλοῦτον ἐναπέθου σὴ ψυχῆ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἄβυσσοτόκον, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν Ἐκ παρτοίων κινδύνων, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ 5' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικῆν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγ-

γέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Αξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημό-
συρον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῶ
κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς ὁ Πατριάρχης κατερ-
χόμενος εἰς τὸν Ναὸν, οὐχ ἴσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παρα-
θρονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου,
ὅπως ἀσπάζεται αὐτὴν ὁ λαός· ἴσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκό-
νος τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλον, ἧτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον
μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἀνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκο-
λουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας
μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύ-
ριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τοῦ
Ἁγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου
γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴσο-
δος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ
νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου,
τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκο-
λουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριωδίου ψάλλε-
ται ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ
ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ
ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ
Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου
Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ
ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι
τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ.
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα τὰς* τῶν Ἀγίων Προσόμοια, *Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, *Δόξα Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξάμενον σοι καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, *Δόξα Ταῖς τῶν Διδασκάλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Δεῦτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀνά δ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν εἰς ἦχον β'* καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἰρμῷ *Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον*, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον *ὑπεραγία Θεοτόκε*, εἶτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Προσόμοια, *Δόξα Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν*, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι.**

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων*. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὄρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποστίχων Ναός καὶ πύλη ὑπάρχεις. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *Τὴν τιμιωτέραν*⁷ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμὸν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ ἐξῆς*.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ὑπάρχη), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς

4. Ἐπειδὴ ἐπεταὶ *Κανὼν τῆς Θεοτόκου*, ἂν θέλῃ ὁ Προεστῶς δύναται παραλείψαι *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ μάλιστα διότι πανταχοῦ σχεδὸν ἀγομένης ἐπισήμως παρηγύρεως σήμερον, ἐκφωνεῖται λόγος παρηγυρικός.

ἤχον β' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς Θ' Ὁδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ αὐτῷ συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

